

261

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ROLNICTWA

z dnia 12 września 1972 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia.

Na podstawie art. 22 ust. 3, art. 23 i art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245) zarządza się, co następuje:

- § 1. 1. Rozporządzenie określa:
- 1) rodzaje jednostek organizacyjnych i miejsca, w których nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności

i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245) należy do:

- a) właściwych do spraw weterynarii organów administracji państwowej nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa,
 - b) pracowników zakładów weterynarii upoważnionych przez te organy,
- 2) zasady współdziałania organów weterynarii z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
 - 3) zasady i tryb udzielania pracownikom zakładów weterynarii upoważnień do wykonywania nadzoru, o którym mowa w pkt 1 lit. b).

2. Ilekroć w dalszych przepisach rozporządzenia jest mowa o organach weterynarii bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć także pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b).

§ 2. 1. Organy weterynarii sprawują nadzór:

- 1) nad przetwórstwem rybnym i nad produkcją środków spożywczych z raków i mięczaków w zakładach przetwórstwa ryb oraz w chłodniach składowych przeznaczonych do przechowywania tych środków,
- 2) nad warunkami sanitarnymi uzyskiwania mleka w gospodarstwach rolnych i hodowlanych,
- 3) nad produkcją środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego:
 - a) w zakładach przetwarzających mięso, produkujących wędliny i wyroby wędliniarskie, konserwy mięsne oraz uboczne produkty uboju,
 - b) w zakładach jajczarskich i przetwórstwa jajczarskiego oraz w zakładach drobiarskich,
 - c) w chłodniach składowych, w których przechowywane są środki spożywcze wymienione pod lit. a) i b) oraz dziczyzna,
- 4) nad obrotem mięsa mniej wartościowego w punktach sprzedaży takiego mięsa oraz nad sprzedażą mięsa z uboju gospodarczego,
- 5) nad produkcją wyrobów garmazeryjnych w jednostkach organizacyjnych określonych w pkt 1 i 3.

2. Jednostki organizacyjne i miejsca, o których mowa w ust. 1, zwane są dalej „zakładami”.

3. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, wykonywany jest:

- 1) w zakładach objętych planem centralnym — przez organy weterynarii stopnia wojewódzkiego,
- 2) w pozostałych zakładach — przez organy weterynarii stopnia powiatowego

oraz przez pracowników zakładów weterynarii upoważnionych przez te organy.

3. Jeżeli sprawowanie nadzoru określonego w ust. 1 wymaga przeprowadzenia badań, które przekraczają możliwości właściwego organu weterynarii, na jego wniosek badania te wykonuje właściwa stacja sanitarno-epidemiologiczna.

§ 3. 1. W zakładach wymienionych w § 2 ust. 1 nadzorem organów weterynarii nie są objęte sprawy należące do wyłącznej właściwości organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a mianowicie:

- 1) kontrola jakości wody używanej przez te zakłady,
- 2) nadzór nad produkcją dietetycznych środków spożywczych i odżywek oraz
- 3) kontrola przestrzegania warunków określonych w zezwoleniach, wydanych na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2, art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia.

2. Jeżeli środki spożywcze z mięsa ryb, raków, mięczaków, zwierząt rzeźnych, drobiu lub dziczyzny są produkowane lub przechowywane w zakładzie, który ponadto produkuje inne środki spożywcze, a w szczególności konserwy warzywno-mięsne, nadzór nad zdrowotną jakością wszystkich środków spożywczych produkowanych w tym zakładzie może być powierzony organowi weterynarii lub powiatowemu inspektorowi sanitarnemu, stosownie do porozumienia wojewódzkiego inspektora sanitarnego z organem weterynarii stopnia wojewódzkiego.

§ 4. 1. Jeżeli dla ochrony zdrowia ludzkiego niezbędne jest natychmiastowe przeprowadzenie kontroli z zakresu spraw należących do organów weterynarii, organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej może przeprowadzić taką kontrolę, zawiadamiając o tym bezzwłocznie właściwy organ weterynarii.

2. Stosownie do potrzeby organ weterynarii obowiązany jest udzielić pomocy organowi Państwowej Inspekcji Sanitarnej, przeprowadzającemu kontrolę określoną w ust. 1.

3. Organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej, po przeprowadzeniu kontroli określonej w ust. 1, przekazuje odpowiednie wnioski właściwemu organowi weterynarii do wykorzystania. O decyzjach wydanych na podstawie otrzymanych wniosków organ weterynarii zawiadamia organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

§ 5. 1. Organy weterynarii w zakresie zadań określonych w § 2 współdziałają z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej przez uzgadnianie planów pracy oraz wzajemne przekazywanie informacji i dokumentów.

2. Organy weterynarii oraz organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej są obowiązane do natychmiastowego wzajemnego przekazywania wiadomości o przypadkach zachorowań ludzi po spożyciu środków spożywczych, o których mowa w § 2 ust. 1.

3. Szczegółowe zasady współdziałania organów określonych w ust. 1 i 2 ustala wytyczne Ministra Rolnictwa i Głównego Inspektora Sanitarneho.

§ 6. 1. Pracownicy zakładów weterynarii wykonują nadzór, o którym mowa w § 2, na podstawie upoważnienia wydanego przez właściwe do spraw weterynarii organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego lub powiatowego.

2. Właściwe do spraw weterynarii organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego wydają upoważnienia:

- 1) wojewódzkim weterynaryjnym inspektorom sanitarnym,
- 2) weterynaryjnym inspektorom sanitarnym zatrudnionym w:
 - a) wojewódzkich weterynaryjnych inspektoratach sanitarnych,
 - b) weterynaryjnych inspektoratach sanitarnych działających przy zakładach objętych planem centralnym,
- 3) granicznym (portowym) lekarzom weterynarii.

3. Właściwe do spraw weterynarii organy administracji państwowej stopnia powiatowego wydają upoważnienia:

- 1) powiatowym weterynaryjnym inspektorom sanitarnym,
- 2) weterynaryjnym inspektorom sanitarnym zatrudnionym w weterynaryjnych inspektoratach sanitarnych działających przy zakładach objętych planem terenowym.

4. Do sprawowania nadzoru organy wymienione w ust. 1 mogą ponadto upoważnić lekarzy weterynarii zatrudnionych w zakładach profilaktyki i lecznictwa weterynaryjnego.

§ 7. 1. Upoważnienie, o którym mowa w § 6, wydawane jest na piśmie i jest ważne łącznie z legitymacją służbową.

2. Upoważnienie wydawane jest na określony czas i może być wcześniej cofnięte przez organ, który je wydał.

3. Organy określone w § 6 ust. 1 prowadzą rejestry wydanych upoważnień.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1972 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Śliwiński*

Minister Rolnictwa: *J. Okuniewski*